

ROMANIA - Ministerul Finantelor Publice
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
CONSTANTA
Serviciul Soluționare Contestații

DECIZIA nr.68 - 17.05.2005
privind soluționarea contestației formulate de
S.C.CONSTANTA S.R.L. CONSTANȚA
înregistrată la D.G.F.P.Constanța sub nr.....

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Constanța, a fost sesizat de către Direcția Regională Vamală Constanța - Serviciul Supraveghere Vamală prin adresa nr...../2005 înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Constanța sub nr...../2005, cu privire la contestația formulată, prin avocat împuternicit, de S.C.CONSTANTA S.R.L. din Constanța.

Obiectul contestației îl reprezintă măsurile stabilite de organele de control din cadrul Direcției Regionale Vamale Constanța - Serviciul Supraveghere Vamală, prin Procesul verbal de control nr...../2005.

Suma pentru care s-a demarat calea administrativă de atac are valoarea totală de lei, cu următoarea componență:

- lei - taxă pe valoarea adăugată;
- lei - dobânzi întârziere TVA;
- lei - penalități întârziere TVA.

Referitor la analiza privind termenul de depunere al contestației, potrivit documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că, petenta a luat la cunoștință de măsurile stabilite prin procesul-verbal nr...../2005 la data semnării actului de control, respectiv2005, iar contestația a fost înregistrată la Direcția Regională Vamală Constanța sub nr...../2005.

Se constată astfel respectarea termenului legal prevăzut la art.176(1) din O.G.nr.92 - 24.12.2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Contestația este formulată de un împuternicit al petentei, iar dosarul cauzei conține dovada acestei calități, respectiv împuternicirea avocațială nr....., fiind astfel respectate prevederile art.175(1), lit.e) din O.G.92 - 24.12.2004 republicată.

În condițiile prezentate, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Constanța are competența să analizeze pe fond cauza, să soluționeze și să pronunțe soluția legală.

I. Prin adresa înregistrată la Direcția Regională Vamală Constanța sub nr...../2005, S.C.CONSTANTA S.R.L. reprezentată convențional de Cabinet Avocat Ionescu Ioana, a formulat contestație împotriva Procesului-verbal nr...../2005 întocmit de inspectori din cadrul Direcției Regionale Vamale Constanța - Serviciul Supraveghere Vamală.

Solicitând anularea actului de control deoarece acesta este netemeinic și nelegal, precum și admiterea contestației, petenta prezintă în susținere, următoarele motive:

1.destinația bunului importat prin D.V.I. nr.I...../2002, nu a fost schimbată

-la data de2002, S.C.CONSTANTA S.R.L. Constanța a importat un autocar marca Volvo, an de fabricație 1983, încadrat în Tariful de Import al României din anul 2002 ca "autovehicul uzat cu capacitate cilindrică de peste 2.500 cmc", cu o valoare declarată de EUR, așa cum rezultă și din factura externă emisă de partenerul din Franța;

-la data importului, societatea a beneficiat de facilitățile prevăzute de art.21 din Legea nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea întreprinderilor mici și mijlocii, unitatea fiind astfel scutită de plata taxelor vamale și a taxei pe valoarea adăugată;

-deoarece nu a putut fi pus în circulație pentru că nu îndeplinea condițiile referitoare la poluare privind admiterea în circulație, autovehiculul a fost dezmembrat și a fost încheiat în acest sens două procese verbale;

-piesele și părțile componente rezultate din dezmembrare, au fost utilizate pentru un alt autobuz proprietatea unității;

-la verificarea efectuată de organele vamale, s-a constatat faptul că prin dezmembrarea autovehiculului, unitatea nu a respectat destinația dată bunului prin autorizația pentru acordarea regimului vamal favorabil, motiv pentru care s-a calculat taxă pe valoarea adăugată aferentă valorii autovehiculului, împreună cu dobânzi și penalități de întârziere;

-deoarece prin Autorizația nr...../2002 destinația bunului importat a fost "prestări servicii", facilitatea privind scutirea de plata taxelor vamale și TVA a fost corect acordată și justificată, iar faptul că autovehiculul nu a fost pus în circulație, dar piesele sale au fost însă folosite pentru repararea unui alt autovehicul similar aflat în proprietatea firmei, sau pentru construcția unui garaj, deci tot în procesul de prestări servicii ale firmei, nu echivalează în concepția petentei cu "schimbarea destinației";

-invocând prevederile art.394(3) din Regulamentul Vamal, petenta prin împuternicitul delegat, susține faptul că distrugerea nu se consideră schimbare de destinație în sensul art.71 din Codul Vamal, dacă marfa nu a putut fi utilizată pentru destinația declarată, din motive justificate datorate mărfurilor în cauză;

-în condițiile în care transportul public de călători nu se rezumă doar la transportul persoanelor, ci în spatele acestei activități se află încă altele (menținerea în stare de funcționare și repararea autobuzelor, construcția unui garaj pentru vehiculele proprietatea societății, cumpărarea de piese de schimb), contestatoarea apreciază că nu a schimbat destinația bunului importat;

-2.în mod greșit a fost calculată valoarea în vamă a bunului la suma de EURO

-organele de control au stabilit valoarea bunului importat la EUR, poziția 87.02 din Tariful Vamal al României, fiind încadrat la "autobuz peste 17 persoane și lungimea de peste 12,00 m", în realitate însă autobuzul marca Volvo importat, avea lungimea de 11,90 m, fapt ce rezultă din nota de constatare nr...../2002, document emis de Registrul Auto Român și anexat contestației;

-organul de control trebuia să aibă în vedere faptul că bunul importat se încadrează la poziția "autobuz peste 17 persoane și lungimea între 9.01 - 12,00 m", iar la o vechime de peste 5 ani, corespunde o valoare în vamă de EUR și nu EUR, așa cum s-a stabilit prin actul atacat;

-3.dobânzile și penalitățile de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată sunt eronat stabilite începând cu data efectuării importului, respectiv2002;

-organele de control au apreciat faptul că taxa pe valoarea adăugată este datorată de la data importului, respectiv2002, dar acest lucru este eronat deoarece data scadenței acestui debit este data încheierii actului de control, respectiv2005;

-până la data încheierii actului de control, societatea nu a achitat taxa pe valoarea adăugată în cauză deoarece nu a avut cunoștință că această sumă este datorată, iar culpa nu poate fi reținută societății;

-4.taxa pe valoarea adăugată a fost aplicată eronat la valoarea de EUR și nu la valoarea de EUR

-indicând prevederile art.7 din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT), petenta susține faptul că valoarea în vamă a mărfurilor importate este cea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit, iar taxa pe valoarea adăugată este datorată asupra sumei de EUR;

-în situația aplicată de inspectorii vamali, s-a ajuns la situația aberantă ca taxele vamale să depășească cu mult valoarea reală a bunului și în nici un caz un autobuz din anul 1983 nu poate valora EUR;

II. Prin Procesul-verbal nr...../2005 atacat, inspectorii din cadrul Direcției Regionale Vamale Constanța - Serviciul Supraveghere Vamală, au stabilit drepturi vamale pentru operațiunea de import care se identifică prin D.V.I. nr.I...../2002.

Actul de control atacat a avut ca obiectiv verificarea respectării condițiilor în care a fost acordat regimul favorabil prevăzut de Legea nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea întreprinderilor mici și mijlocii, asupra operațiunii de import definitiv efectuat de S.C.CONSTANTA S.R.L. Constanța.

În timpul controlului, cu D.V.I.nr.I...../2002, societatea a importat un autocar marca Volvo Diesel, capacitate locuri 55, an fabricație 1983, încadrată la poziția 87.02.10.19.000 în Tariful de Import al României din anul 2002, (autovehicule uzate cu capacitate cilindrică de peste 2.500 cmc), în valoare de EUR.

Importul s-a efectuat în baza facturii externe nr...../2002 și a Contractului nr...../2002 în valoare de EUR, documente încheiate între petentă și partenerul extern - TEAM Chemin de Pressin Lyon - Franța.

Pentru acest import, unitatea a beneficiat de facilitățile prevăzute la art.21.1 din Legea nr.133/1999 modificată, respectiv de scutirea de la plată a taxelor vamale și a TVA, în baza Autorizației nr...../2002 pentru acordarea regimului vamal favorabil, emisă de Direcția Regională Vamală Constanța.

Potrivit Notei de constatare R.A.R. nr...../2002, autovehiculul nu îndeplinea condițiile referitoare la poluare privind admiterea în circulație în România, fapt pentru care petenta a optat pentru ca autovehiculul importat să fie dezasamblat ca piese de schimb, deși avea posibilitatea să-l returneze expeditorului.

Potrivit art.17 din H.G.nr.244/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.133/1999, prin declarația pe proprie răspundere prin care se precizează faptul că bunul importat este destinat exclusiv dezvoltării activității proprii, a fost asumată întreaga răspundere privind corecta declarare a scopului pentru care a realizat importul în cauză.

Având în vedere faptul că autovehiculul nu putea fi utilizat în vederea dezvoltării activităților proprii de servicii de transport, organul de control a concluzionat asupra faptului că bunul în cauză nu este scutit la plata taxelor vamale.

În temeiul art.61(3) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, unitatea are obligația să achite drepturi de import aferente bunului importat cu DVI nr.I...../2002, respectiv autocarul marca Volvo, iar acestea sunt datorate de la data înregistrării declarației vamale de import, conform prevederilor art.141 din Legea nr.141/1997.

Organul vamal a stabilit în timpul controlului taxa pe valoarea adăugată (..... lei) la o valoare a autovehiculului de EUR, valoarea în vamă fiind stabilită în conformitate cu prevederile O.M.F.P. nr.687/2001.

În temeiul art.114(1) și 115 (2) lit.a) din O.U.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, au fost calculate dobânzi întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată (..... lei), precum și penalități de întârziere (..... lei).

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, motivațiile petentei în raport de constatările organelor vamale, ținând cont de dispozițiile legale aplicabile în speță, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării o reprezintă legalitatea și temeinicia acordării regimului vamal favorabil în baza Legii nr.133/1999, respectiv scutirea la plată a taxelor vamale și a TVA pentru bunul importat de S.C.CONSTANTA S.R.L. Constanța cu D.V.I.nr.I...../2002, în condițiile în care acesta nu a fost utilizat conform destinației. Va fi de asemenea analizată valoarea de încadrare a bunului în tariful vamal, precum și faptul dacă petenta datorează sau nu drepturi vamale de import.

În fapt, S.C.CONSTANTA S.R.L. Constanța a importat de la firma TEAM Chemin de Pressin Lyon - Franța, un autobuz Volvo - tip JB10M60, an fabricație 1984, 55 locuri, valoare de tranzacție - EUR, operațiune care se identifică prin D.V.I. nr.I...../2002.

La data efectuării importului, urmare cererii/2002, S.C.CONSTANTA S.R.L. Constanța a obținut prin Autorizația nr...../2002 regimul vamal favorabil, respectiv scutirea la plată a taxelor vamale, în temeiul prevederilor 21 1 din Legea nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, precum și scutirea la plata taxei pe valoarea adăugată, în baza prevederilor pct.18 din H.G. nr.244 - 15.02.2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.133/1999.

Încadrat la codul tarifar 87.02.10.19 din Tariful de Import al României din anul 2002 (autovehicule uzate cu capacitatea cilindrică de peste 2.500 cmc), prin D.V.I. nr. I...../2002, valoarea în vamă a bunului importat a fost stabilită potrivit Autorizației nr...../2002 emisă de Direcția Regională Vamală Interjudețeană Constanța, la lei (..... EUR).

Controlul efectuat ulterior, care a avut ca obiectiv respectarea condițiilor de acordare a regimului vamal favorabil pentru operațiunea de import definitiv identificată prin D.V.I. nr. I...../2002, s-a finalizat prin încheierea la data de2005 a Procesului-verbal, înregistrat la Direcția Regională Vamală Constanța sub nr...../2005.

Potrivit acestui document, organele vamale au stabilit faptul că destinația bunului importat s-a schimbat față de momentul

importului, motiv pentru care nu beneficiază de facilitatea vamală prevăzută de art.21 1 din Legea nr.133/1999. S-a stabilit astfel în sarcina S.C.CONSTANTA S.R.L. Constanța, un debit datorat bugetului de stat în valoare totală de lei, cu următoarea componență:

- lei - taxă pe valoarea adăugată;
- lei - dobânzi întârziere TVA;
- lei - penalități întârziere TVA;

Actul de control a fost contestat de S.C.CONSTANTA S.R.L. Constanța, prin avocat Ionescu Ion, conform Împuternicirii Avocațiale nr..... existentă la dosarul contestației.

În contestația formulată, se susține în principal faptul că destinația bunului importat nu a fost schimbată, acesta fiind folosit exclusiv în scopul prevăzut de Legea nr.133/1999, respectiv dezvoltarea activității proprii de producție și servicii.

Se contestă de asemenea faptul că valoarea în vamă a bunului importat a fost stabilită la valoarea EUR. Referitor la acest aspect, se susține că valoarea autobuzului, care rezultă și din documentele încheiate cu firma din Franța urmare acestei tranzacții, este de EUR.

În cazul în care documentele care justifică valoarea de EUR nu vor fi avute în vedere, petenta prezintă în contestație ca funcție de caracteristicile tehnice, autobuzul în cauză se încadrează la valoarea de EUR.

Se contestă așadar baza la care a fost calculată taxa pe valoarea adăugată, dar și faptul că majorările aferente sunt stabilite de la data importului -2002 și nu de la data încheierii actului de control. Nu se poate reține în culpa unității faptul că nu a virat taxă pe valoarea adăugată, în condițiile în care de la data importului și până la momentul încheierii actului atacat, unitatea a știut că importul beneficia de facilități, respectiv scutit la plata taxelor vamale și implicit taxă pe valoarea adăugată.

În drept, potrivit pct.2 din O.U.G. nr.297 - 30.12.2000 pentru completarea Legii nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, după art.21 din Legea nr.133/1999, se introduce art.21 1, cu următorul conținut:

"Întreprinderile mici și mijlocii sunt scutite de plata taxelor vamale pentru mașinile, instalațiile, echipamentele industriale, know - how, care se importă în vederea dezvoltării activității proprii de producție și servicii și care se achită din fonduri proprii sau din credite obținute de la bănci românești sau străine".

În legătură cu această facilitate, H.G.nr.244 - 15.02.2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii

nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinzătorilor mici și mijlocii, prevede la pct.18 :

"Bunurile importate de întreprinderile mici și mijlocii, scutite de la plata taxelor vamale, sunt scutite implicit și la plata taxei pe valoarea adăugată, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, cu modificările ulterioare".

În speță, s-a reținut că în operațiunea de import definitiv identificată prin D.V.I. nr.I...../2002, S.C.CONSTANTA S.R.L. Constanța a beneficiat de scutire la plata taxelor vamale și implicit de taxa pe valoarea adăugată, în temeiul prevederilor legale anterior invocate.

Înainte de a analiza capetele de cerere pentru care a fost demarată calea administrativă de atac împotriva procesului-verbal nr...../2005, se impune a se stabili dacă la momentul importului, organul vamal a acordat facilitățile prevăzute de Legea nr.133/1999, respectiv scutirea la plată a taxelor vamale și a taxei pe valoarea adăugată pentru bunul importat cu D.V.I. nr. I...../2002, respectând prevederile în vigoare în acest sens.

Potrivit pct.14 din H.G.nr.244 - 15.02.2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.133/1999:

"Scutirile de la plată a taxelor vamale pentru mașinile, instalațiile echipamentele industriale [...], se acordă de către birourile vamale, pe baza unei declarații pe proprie răspundere, semnate de reprezentantul legal al întreprinderii mici și mijlocii, [...] cu condiția ca întreprinzătorul să fi obținut avizul Ministrului Industriei și Resurselor".

La dosarul cauzei există atât declarația pe proprie răspundere a asociatului S.C.CONSTANTA S.R.L. în persoana domnului Ionescu Gheorghe, cât și documentul prin care legiuitorul condiționează acordarea scutirii, respectiv Avizul nr.17549 - 11.09.2002, emis de Ministerul Industriei și Resurselor - Direcția Generală Integrare Europeană și Regională - Negocieri.

La momentul acordării liberului de vamă, organul vamal avea documentele cerute de legislația în vigoare pentru a acorda facilitățile în discuție. Scopul precizat în declarația pe proprie răspundere a reprezentantului petentei, pentru care s-a importat autobuzul, nu avea cum să se realizeze, deoarece acesta nu îndeplinea condițiile tehnice referitoare la poluare privind însciarea în circulație, în România.

Potrivit pct.15 din H.G.nr.244 - 15.02.2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.133/1999 :

"Prin declarația pe proprie răspundere se atestă că aceste importuri sunt destinate exclusiv dezvoltării activităților proprii de producție și servicii", iar potrivit pct.17 din același act normativ :

"Reprezentanții legali ai întreprinderilor mici sau mijlocii, în condițiile prevăzute la pct.14, își asumă întreaga răspundere privind corecta declarare a scopului pentru care se realizează importurile. Declarațiile nereale atrag răspunderea civilă sau penală, după caz".

1. referitor la destinația bunului import

Declarația pe proprie răspundere dată de reprezentantul legal se referă la o destinație a bunului importat care însă nu a fost respectată, iar potrivit pct 19 din H.G. nr.244 - 15.02.2001:

"La schimbarea destinației bunurilor importate scutite de la plata taxelor vamale, întreprinderile mici și mijlocii sunt obligate să îndeplinească formalitățile legale privind importul și să achite drepturile de import."

De asemenea, potrivit Autorizației nr...../2002 pentru acordarea regimului vamal favorabil pentru S.C.CONSTANTA S.R.L. Constanța, document emis de Direcția Regională Vamală Interjudețeană Constanța, la poziția "destinația bunului" importat este înscrisă mențiunea "prestări servicii".

Având în vedere faptul că activitatea petentei o constituie transport călători pe bază de grafic - cod CAEN 6021, iar regimul vamal favorabil era condiționat de faptul că autocarul importat trebuia destinat prestării de servicii, rezultă că prin dezmembrare, **petenta nu a folosit mijlocul fix ca atare conform destinației, respectiv transport călători.**

În condițiile în care dezmembrarea presupune desființarea în urma unei împărțiri, a desfacerii bunului în mai multe părți, susținerea petentei potrivit căreia bunul importat a servit activității sale, nu poate fi luată în considerare pentru soluționarea favorabilă a contestației deoarece legiuitorul a acordat facilități unităților care au importat mașini, utilaje și care urmau ca prin utilizarea acestora să dezvolte activitatea de producție sau servicii.

Invocarea în contestație a prevederilor art.394(3) din Regulamentul vamal și susținerea potrivit căreia distrugerea mărfurilor nu se consideră schimbare de destinație, în cazul în care acestea nu pot fi utilizate pentru destinația declarată, din motive justificate, datorită mărfurilor, nu reprezintă o motivație întemeiată legal care să conducă la admiterea contestației.

Referitor la acest aspect, prin avocatul său împuternicit, contestatoarea omite să prezinte că legiuitorul a precizat în textul legal situația în care nu se consideră schimbare de destinație pentru bunurile importate.

Astfel, art.394(3) din H.G.nr.1114 - 09.11.2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României prevede:

"Dacă mărfurile importate nu au putut fi utilizate pentru destinația declarată din motive justificate, datorate importatorului sau mărfurilor, **restituirea acestora expeditorului**

inițial sau distrugerea sub control vamal, potrivit legii nu se consideră schimbare de destinație în sensul art.71 din Codul vamal al României și nu se datorează drepturi de import [...]".

Așadar, chiar dacă în realitate autocarul nu a putut fi folosit ca atare deoarece nu îndeplinea condițiile tehnice referitoare la poluare pentru înscrierea în circulație în România, așa cum se precizează în Nota de constatare nr...../2002 emisă de Registrul Auto Român, faptul că bunul a fost dezmembrat pentru ca totuși părți ale acestuia să fie utilizate, nu poate fi similar cu menținerea destinației declarate la momentul importului și acordarea facilităților în discuție.

Din documentele aflate la dosar rezultă că, petenta nu a respectat nici una din condițiile prevăzute de legiuitor pentru a se considera că destinația bunului nu a fost schimbată în sensul prevederilor art.394(3) din H.G.nr.1114 - 09.11.2001, respectiv autocarul **nu a fost nici restituit expeditorului, dar nici nu a fost distrus sub control vamal.**

Invocate de petentă, prevederile art.393 din Regulamentul vamal, potrivit cărora:

"Deșeurile rezultate ca urmare a procesului de prelucrare a mărfurilor se consideră ca fiind mărfuri utilizate conform destinației declarate",

nu sunt incidente în speță întrucât în acest caz nu este vorba de nici un proces de prelucrare a mărfurilor.

Având în vedere cele prezentate, organul de soluționare constată faptul că autocarul în cauză nu a fost utilizat pentru destinația pentru care a fost importat, respectiv transport persoane.

Potrivit Autorizației nr...../2002 pentru acordarea regimului vamal favorabil, petenta avea obligația respectării dispozițiilor art.71 din Codul vamal al României, potrivit căruia: *"Importatorii sau beneficiarii importului de mărfuri destinate unei anumite utilizări, în cazul în care, ulterior declarației vamale, schimbă utilizarea mărfii, sunt obligați să înștiințeze înainte autoritatea vamală, care va aplica regimul tarifar vamal corespunzător noii utilizări"*.

Contestația pentru capătul de cerere referitor la destinația bunului importat, susținută pe motivația că destinația autocarului nu a fost schimbată, nu are susținere legală.

2.referitor la valoarea în vamă a bunului importat

Potrivit art.76 din Legea nr.141 - 27.07.1997 privind Codul vamal al României:

"Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul al taxelor vamale prevăzute în tariful vamal de import al României".

Prin D.V.I. nr.I...../2002, autocarul importat având o capacitate de 55 locuri, an de fabricație 1983, a fost încadrat la

codul 87.02.10.19 (autovehicule uzate cu capacitatea cilindrică de peste 2.500 cmc), țara de expediție/origine Franța conform certificat de circulație a mărfurilor EUR1 nr.A din data de2002, și o valoare în vamă de EUR.

Valoarea de EUR declarată de S.C.CONSTANTA S.R.L. la momentul importului, este susținută de faptul că aceasta a fost valoarea la care a fost efectuată tranzacția cu partenerul din Franța, în conformitate cu prevederile art.1 din Acordul General pentru Tarife și Comerț (G.A.T.T.)

Potrivit prevederilor art.109(6) din H.G.nr.1114 - 09.11.2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României:

"Valoarea în vamă a autovehiculelor și a vehiculelor folosite se stabilește pe fiecare categorie de vehicule, prin ordin al ministrului finanțelor publice, ținându-se seama de vechimea și de caracteristicile tehnice ale acestora".

La momentul importului, funcție de caracteristicile tehnice ale autocarului în cauză și având în vedere prevederile din Anexa nr.2 din O.M.F.P. nr.687 - 17.04.2001, organul vamal a stabilit prin Autorizația nr...../2002 că bunul importat avea valoarea de EUR.

Încadrarea bunului la valoarea de EUR a fost cunoscută de petentă încă de la data de2002, dată la care a fost întocmită declarația de import și emisă Autorizația nr....., dar nu a fost contestată.

Potrivit prevederilor legale, valoarea de EUR corespunde mijlocului de transport care se încadrează în codul 87.02 (microbuz, autobuz), poate transporta peste 17 persoane și are o lungime de peste 12,00 m.

În contestație se face precizarea potrivit căreia dacă considerațiile referitoare la schimbarea destinației nu vor fi avute în vedere la admiterea contestației, atunci să se țină cont de faptul că autocarul nu avea o lungime de peste 12,00 m, ci de 11,90 m. La această dimensiune, valoarea potrivit O.M.F.P. nr.687 - 17.04.2001 este de EUR (microbuz, autobuz destinat transportului de peste 17 persoane și lungime între 9,01 - 12,00 m).

Folosind în susținerea acestui capăt de cerere proba cu înscrisuri, contestatoarea anexează la dosar Nota de constatare nr...../2002 emisă de Registrul Auto Român, document în care se regăsește înscrisă mențiunea : "L = 11 900".

Comparat cu o copie a aceluiași act cu care organele vamale au înaintat dosarul cauzei organului de soluționare, se impun a fi clarificate următoarele observații cu privire la documentul anexat contestației:

-mențiunea "L = 11 900" apare numai în documentul cu care petenta își susține contestația, iar acesta nu este vizat de organele vamale cum apare pe același document existent la organele

vamale și care are înscris și documentul prin care se identifică autobuzul în cauză, respectiv D.V.I.nr...../2002;

-nefiind completată cu unitatea de măsură "m", mențiunea în cauză înscrisă ulterior în Nota de constatare nr...../2002, nu poate fi avută în vedere că acesta reprezintă implicit lungimea autobuzului pentru care a fost eliberat documentul;

-în condițiile în care, caracteristicile autobuzului importat, ca de altfel întreg documentul reprezentând Nota de constatare nr...../2002 apare dactilografiat cu tehnică de calcul, adăugarea suplimentară în discuție este înscrisă manual;

Așadar se constată că dosarul cauzei conține un același document, dar în două variante diferite. Organul de soluționare se află în situația de a nu putea consulta nici un alt document din care să rezulte lungimea bunului importat, element foarte important în determinarea valorii care reprezintă baza de calcul pentru taxa pe valoarea adăugată.

În condițiile în care prin actul atacat nu se face nici o referire cu privire la lungimea autobuzului, acesta a fost încadrat la o valoare care corespunde unei lungimi "peste 12,00 m", iar petenta susține că nu aceasta este lungimea corectă și depune un document a cărui autenticitate nu este dovedită, organul de soluționare nu se poate pronunța cu privire la legalitatea măsurii organului vamal deoarece nu are competență pentru a efectua verificări edificatoare în speță.

Nu mai puțin adevărat este faptul că potrivit art.1169 din Codul civil :"*cel care face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească*". În acest sens contestatoarea a depus un document a cărui autenticitate nu poate fi demonstrată.

În același timp, nici organul vamal nu susține cu documente reale încadrarea autobuzului importat, la lungimea de 12 m.

Din aceste motive se impune desființarea actului atacat, pentru capătul de cerere reprezentând valoarea în vamă a autobuzului în cauză.

Soluția are ca temei legal prevederile art.185(3) din O.G.nr.92 - 24.12.2003, potrivit cărora prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare. **Prin actul de reverificare, organul vamal va încadra bunul la o valoare justificată și susținută cu documente, având în vedere competența sa de a verifica toate documentele care privesc bunul în cauză, inclusiv documentele depuse anterior în copie, pe care să le compare cu cele originale existente la contestatoare, în vederea stabilirii realității și autenticității acestora.**

Întrucât valoarea în vamă constituie baza la care se aplică cota de TVA datorată de contestatoare, se va dispune desființarea actului atacat atât pentru capătul de cerere reprezentând valoarea

în vamă, cât și pentru capătul de cerere reprezentând taxa pe valoarea adăugată, cu accesoriile aferente.

Pe cale de consecință, urmează ca organele vamale competente să stabilească taxa pe valoarea adăugată și accesoriile aferente, funcție de încadrarea fundamentată pentru valoarea autobuzului importat.

Aprecierea din contestație potrivit căreia dobânzile și penalitățile de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, sunt calculate eronat de la data importului, respectiv2002, deoarece "[...] suma reprezentând TVA este datorată cel mult de la data încheierii actului de control, respectiv2005", este echivalentă cu recunoașterea datoriei vamale privind taxa pe valoarea adăugată, fără a fi însă de acord cu calculul accesoriilor, de la data înregistrării declarației vamale.

Referitor la acest aspect, suținerile din contestație sunt în contradicție cu pct.19 din H.G. nr.244 - 15.02.2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.133/199 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, care prevede:

"La schimbarea destinației bunurilor importate scutite de la plata taxelor vamale întreprinderile mici și mijlocii sunt obligate să îndeplinească formalitățile legale privind importul bunurilor și să achite drepturile de import".

În condițiile în care autobuzul nu a fost utilizat ca atare, nici o zi pentru transport persoane, rezultă fără echivoc faptul că destinația pentru care au fost acordate facilitățile nu a fost respectată, caz în care data schimbării destinației este de fapt data declarației vamale, iar taxa pe valoarea adăugată este datorată de la această dată.

Pentru neplata la termenul legal, contestatoarea datorează dobânzi și penalități de întârziere în temeiul art.33 din Legea nr.345 - 16.05.2002 privind taxa pe valoarea adăugată, care prevede:

"Pentru neplata integrală sau a unei diferențe din taxa pe valoarea adăugată în termenul stabilit, persoanele impozabile datorează majorări de întârziere și penalități de întârziere calculate conform legislației privind calculul și plata sumelor datorate pentru neachitarea la termen a impozitelor și taxelor".

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. 179 și 185 alin.3 din Codul de procedură fiscală aprobat prin O.G.nr.92 - 24.12.2003 republicată, se

DECIDE:

Desființarea Procesului verbal de control nr...../2005 emis de Serviciul Supraveghere vamală din cadrul Direcției Regionale Vamale Constanța, prin care s-a stabilit în sarcina S.C.CONSTANTA S.R.L. din Constanța datoria vamală totală de lei, compusă din:

- lei - taxă pe valoarea adăugată;
- lei - dobânzi întârziere TVA;
- lei - penalități întârziere TVA.

Organul vamal va reanaliza cauza, va studia documente și va fundamenta valoarea în vamă a bunului importat, funcție de care va stabili cuantumul taxei pe valoarea adăugată datorată de S.C.CONSTANTA S.R.L. din Constanța, precum și accesoriile reprezentând dobânzi și penalități de întârziere.

Rezultatul reverificării va fi transmis și Serviciului Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P.Constanța, în termen de 30 de zile de primirea prezentei

Definitivă în sistemul căilor administrative de atac, în conformitate cu prevederile art.187 alin.2 din O.G. nr.92 - 24.12.2003 republicată privind Codul de procedură fiscală și ale art.11 (1) din Legea nr.544 - 02.12.2004 a contenciosului administrativ, prezenta decizie poate fi atacată în termen de 6 luni de la data primirii, la instanța de contencios administrativ competentă din cadrul Tribunalului Constanța.

**DIRECTOR EXECUTIV,
VASILICA MIHAI**

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚIILOR
EMILIA CRÂNGUȘ**

D.D. / 4 ex.
17.04.2005